

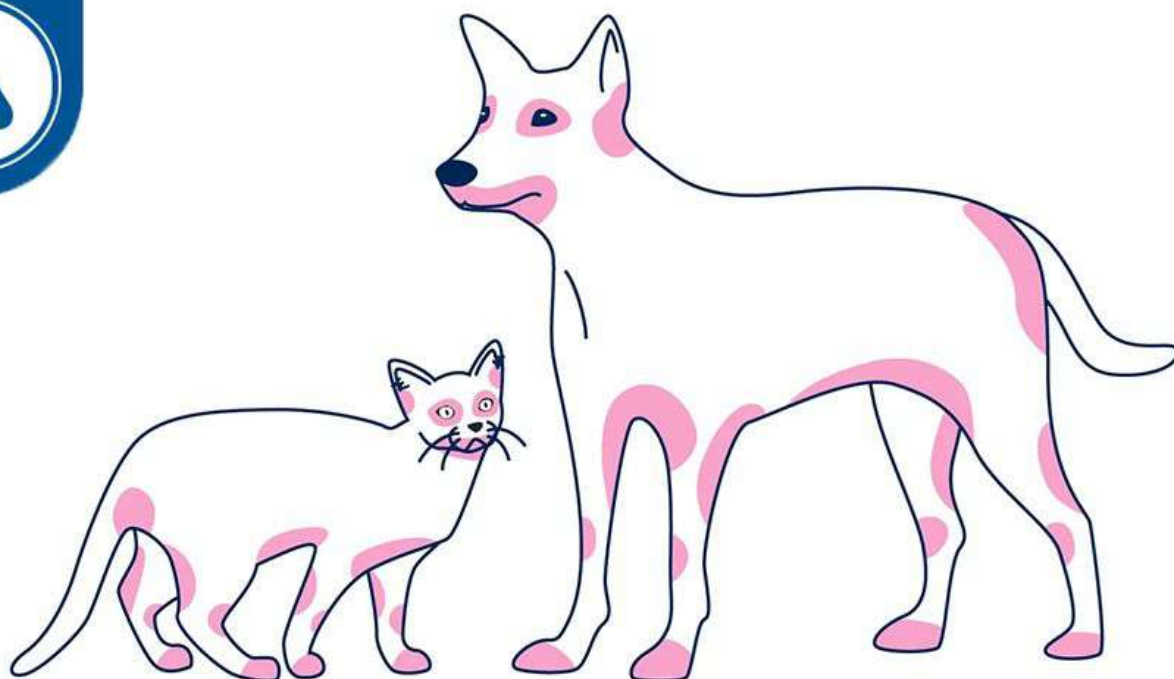
dogs naturally

**WHAT'S
REALLY
CAUSING
—THESE—
SYMPTOMS?**

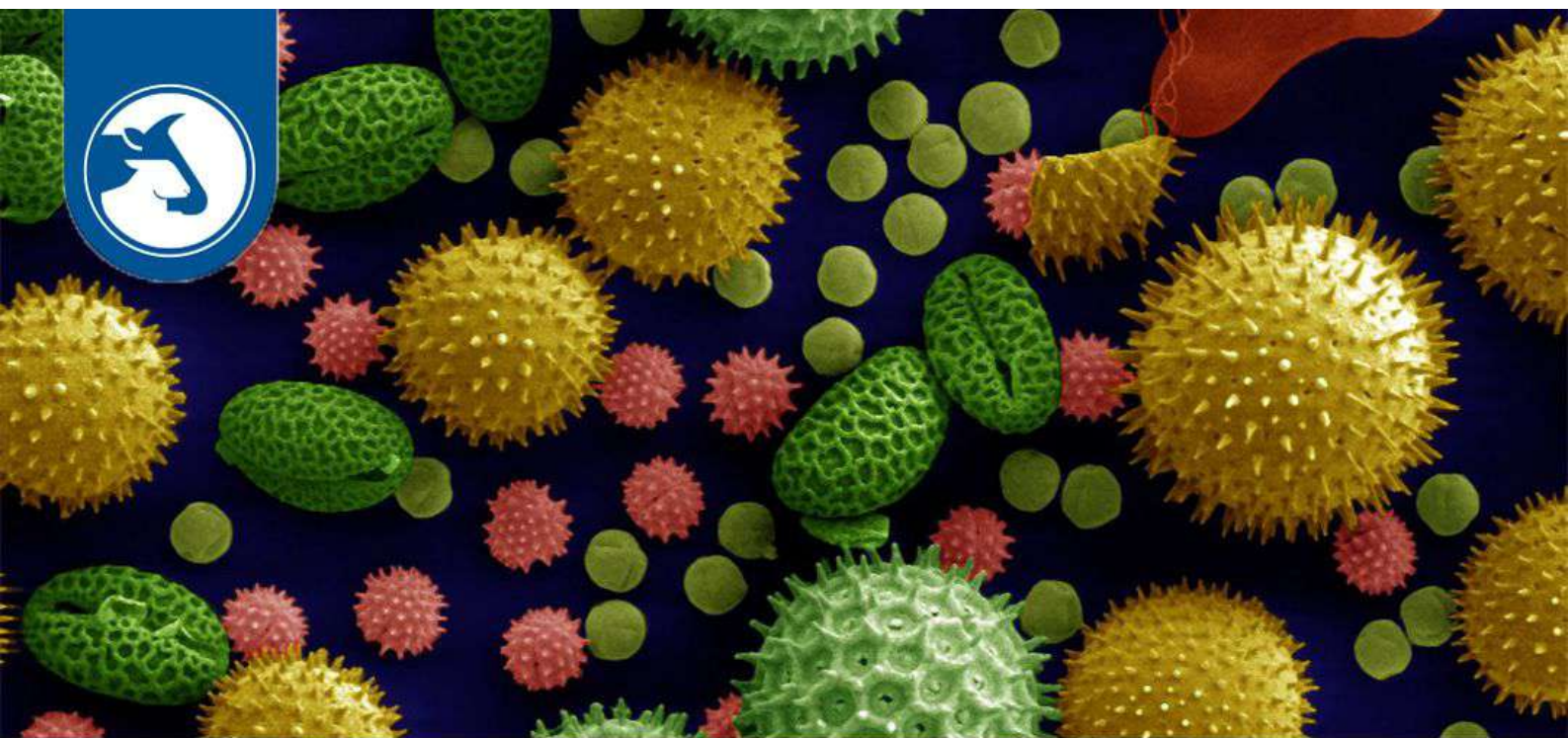
درماتیت آتوپیک در حیوانات

Atopic Dermatitis in Animals

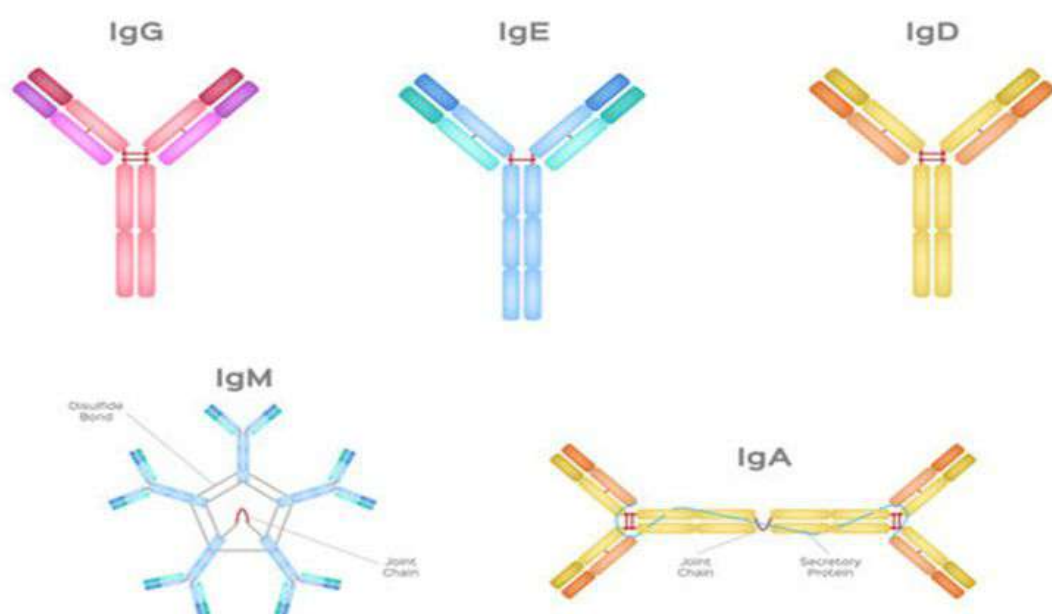
درماتیت اتوپیک

درم به معنی پوست و درماتیت به معنی التهاب پوست است. واژه اتوپیک یک لغت یونانی به معنای نامشخص و نامعلوم است. آقای کوکا بنیانگذار مجله ایمونولوژی در دهه 1920 این واژه را ابداع کرد. چون همانند معنی آن، علت التهاب پوست را نمیدانست

درماتیت اتوپیک

هر ماده ای که باعث واکنش های ایمنی بدن شود آنتی ژن نام میگیرد. حال هر آنتی ژنی که باعث واکنش های آلرژیک مانند شود آلرژن نام میگیرد. در این بیماری آلرژن های محیطی همانند گرده ها و کپک ها باعث بروز پاسخ ایمنی میشوند. این آلرژن ها با چشم دیده نمیشوند و به همین جهت اتوپیک نام گرفتند.

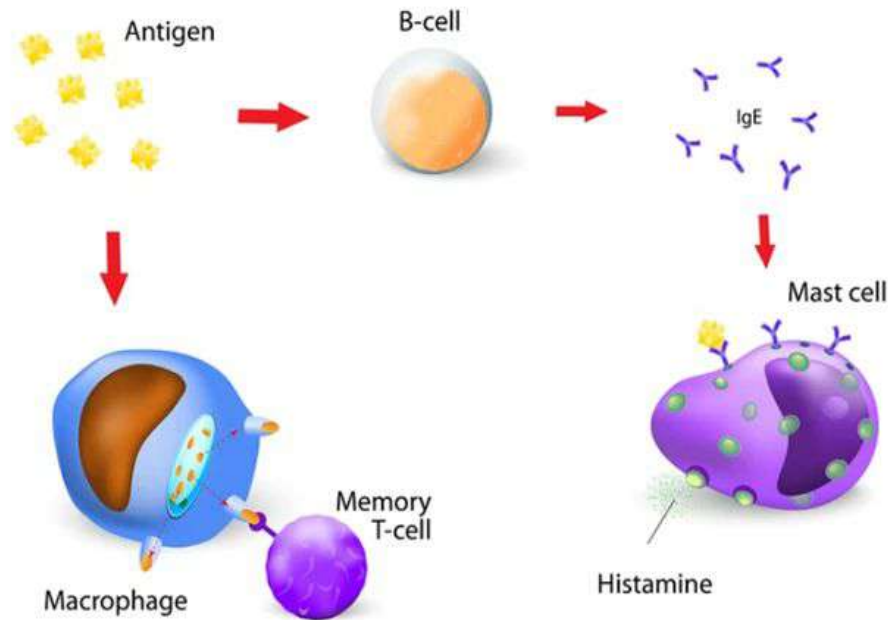

آنتی بادی

به طور کلی این بیماری با آنتی بادی های **IgE** مرتبط است و حیوانات مستعد از نظر **ژنتیکی** بیشتر دچار این بیماری میشوند. در مواجهه با آلرژن های محیطی مانند گرده ها، بدن حیوانات حساس، به مقدار بیشتری از این آنتی بادی تولید میکند و این آنتی بادی ها به mast cell های پوست متصل میشوند.

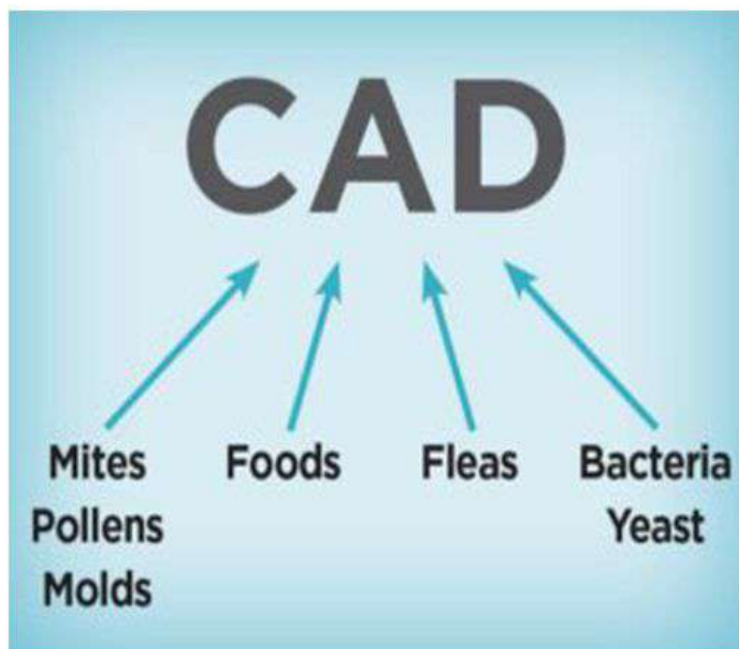

THE MECHANISM OF ALLERGY

در این بیماری چه اتفاقی رخ میدهد؟

- 1- هنگامی که حیوان مستعد دچار این آلرژن ها میشود ، این آلرژن ها به آنتی بادی های IgE واقع در مست سل های پوست متصل میشوند .
- 2- این اتصال مکانیسم آزاد شدن مدیاتورهای التهابی از مست سل ها را فعال میکند. این مدیاتورها شامل : هیستامین ، لوکوترین ها و سائتوکین ها هستند .
- 3- ترشح این مدیاتورها باعث : vasodilation (گشاد شدن رگ ها) ، افزایش نفوذپذیری رگ ها و فراخوانی سلول های ایمنی به محل تماس آلرژن می شود . این عمل باعث :
قرمزی ، تورم ، خارش و سایر نشانه های مختص درماتیت آتوپیک می شود .

تشخیص تفریقی:

نشانه بارز این بیماری خارش است . سایر بیماری هایی که علایمی شبیه
درماتیت آتوپیک دارند عبارتند از :

انگل های خارجی : کک ها ، جرب ها

عفونت های باکتریایی (استافیلوکوک) و قارچی (مالاسزیا)

بیماری های آلرژیک : آلرژی غذایی - درماتیت آلرژیک کک- گزش حشرات

نئوپلازی : لنفوم جلدی

درمان:

جلوگیری از برخورد با آلرژن ها

تسکین خارش

حمام کردن

شناسایی و کنترل عوامل مستعد کننده

ایمیون تراپی

داروی هیدروژلی بورآز :

خارش را بواسطه خاصیت ضدالتهابی خود کاهش میدهد .

رطوبت را به پوست باز میگرداند و حس خنکی و **تکسین بخشی** دارد .

بواسطه خاصیت آنتی میکروبیال کامل خود عفونت های

باکتریایی و قارچی را از بین میبرد .

داروهای خوراکی :

کورتیکواستروئیدها (پردنیزولون، پردنیزون) برای کاهش التهابات در دوره ای کوتاه مناسب است. در طولانی مدت به علت عوارض دارویی نباید از این نوع داروها استفاده کرد.

سیکلوسپورین هم میتواند خارش را کاهش بدهد و عوارض کمتری دارد. Oclacitinib با نام تجاری Apoquel یک داروی جدید است و در کاهش خارش بسیار موثر است.

آنتی هیستامین ها (دیفنهیدرامین ، سیتیزین) هم میتوانند خارش ها را تا حدی کاهش دهند.